

Miniatuurbouwer Gerard Klein Hofmeijer

‘Emotie zit vaak

*‘Als het huis in het echt scheef is, is
het in mijn miniatuur nét zo scheef’*

in de details'

Eigenlijk had paleontoloog Gerard Klein Hofmeijer heel andere plannen. Hij zou archeologisch onderzoek doen voor een Europees project en misschien wel verhuizen naar Sardinië. Maar ineens werd zijn baan wegbezuinigd.

In zijn 'passie voor gepriegel' vond hij een nieuwe uitdaging.

TEKST Joep Zijp FOTO'S Pien Spijkers

Hij woont in een negentiende-eeuws arbeidershuisje in een rustig Utrechts straatje. Het is niet groot, maar de praktische en smaakvolle inrichting verraadt de ordelijke geest van een methodologisch geschoold persoon. Om zijn passie, het bouwen van levensechte miniatuurgebouwen, uit te oefenen, heeft Gerard Klein Hofmeijer niet veel ruimte nodig. Zijn werkkamer staat vol ladekastjes met allerlei materialen. Er liggen vreemde, vaak zelfgemaakte gereedschappen en hulpmiddelen op zijn werktafel.

“Door ineens mijn baan te verliezen, ben ik me bewust geworden van wat een huis voor een mens kan betekenen”, zegt Gerard. “Ik ben er dus altijd op gefocust om dát te maken wat voor de opdrachtgever belangrijk is. Ik streef ernaar om de juiste vorm te geven aan de binding die een mens met zijn huis heeft. Mijn miniaturen zijn vormgegeven emoties. Het gaat er dus niet om hoe mooi het huis is!”

Passie voor het kleine

“Ik ben met miniatuurbouwen begon-

nen om mijn zinnen te verzetten, met een model van de monumentale boerderij van mijn broer. Al van jongs af aan heb ik een passie voor het kleine. Werken met de microscoop vind ik héérlijk. Als paleontoloog vond ik fossiele muisenkaakjes ook veel interessanter dan mammoetbotten. Het idee om er mijn beroep van te maken kwam later, door de enthousiaste reacties van mensen die het resultaat zagen.”

Veluws pluimgraafhuisje

Gerard maakt sindsdien – in opdracht – ongelooflijk levensechte miniatuurkopieën van bestaande gebouwen. Soms alleen de voorgevel, bij een pandje in een rij, soms het hele gebouw met tuin en al. Tot zijn topstukken behoren Eikendrift (een kapitale Blaricumse boerderij), De Boeije (een karakteristieke monumentale boerderij in Utrecht), en het elegante Gooise buiten Vreeden Hoef. Verbluffende detaillering gaat samen met uiterste architectonische nauwkeurigheid.

Gerard: “Goed contact met mijn opdrachtgevers is belangrijk om met

Gerard's eerste (en nog altijd zeer dierbare) opdracht was een miniatuur van de monumentale boerderij De Rozenhof in de Alblasserwaard (schaal 1:87)

→ plezier aan een opdracht te werken. Op een beurs werd ik eens gevraagd om een zogenaamd Veluws pluimgraafhuisje te maken, een bijzonder monumentje. De bewoners moesten naar een verzorgingsappartement. De kinderen die erin zouden trekken, wilden hun ouders een miniatuur van het huisje geven. Eerst ontving ik een ontroerende bedankbrief van de ouders en afgelopen Kerst kreeg ik een foto van ze, met mijn miniatuur in een speciaal ervoor gemaakte nis in hun nieuwe appartement.”

Volgens Gerard zit de emotie juist in de kleine details. “De authentieke uitstraling van oude baksteen is bijvoorbeeld alleen te benaderen met kleurpotlood, niks anders werkt. Om zoiets uit te vinden is een ‘Rembrandtklus’. Je probeert alle mogelijke materialen en technieken uit.”

Dimensiesprong

Het duurt vaak maanden voordat het eindresultaat zichtbaar is, maar dat vindt hij geen probleem. “Ik ben erg geduldig. Mijn vrouw Pien – ze is bouwkundige – maakt eerst foto’s, dan tekeningen en berekeningen. Uiterst nauwkeurig, zodat ik alles exact op schaal en tot in het kleinste detail kan uitvoeren. Als het huis in het echt scheef is, is het in mijn miniatuur nèt zo scheef. Kozijnen, balustrades en dergelijke bouw ik op uit laagjes geëetst messing. Goedkoop is het niet, maar ik maak ook geen maquettes. Maquettes geven een impressie van een gebouw op volle schaal, met mijn miniaturen maak ik als het ware een dimensiesprong. Als opdrachtgevers hun huis in minia-

tuur zien, bekijken ze het ineens op een totaal andere manier. Details die ze nooit zijn opgevallen, springen in het oog. Een raampje dat open staat, een lichtkoepeltje, een waslijn of antenne op het dak...”

Met de binnenkant van een gebouw houdt Gerard zich niet bezig. “Het moet geen poppenhuis worden”, zegt hij. “Dat leidt de aandacht af van de architectuur en dan wordt het ineens ‘schattig’. Het gaat om de buitenkant, voor de tuin bijvoorbeeld schakel ik een gespecialiseerde kennis in.” Zakelijk gezien is miniatuurbouwen een lastig vak. “Ik ben er niet goed in op het juiste moment een vette opdracht binnen te halen. Mijn droomproject? Ik zou graag het huis van Bob Dylan in Schotland nabouwen. Sinds een jaar of anderhalf ben ik een ontzettende fan. Maar voorlopig richt ik me op leuke nieuwe opdrachten van stichtingen, musea en natuurlijk van particulieren die zielsveel van hun huis houden.” ←

Meer info? (030) 231 18 28 of www.miniatuurbouw.nl

‘Als paleontoloog vond ik fossiele muizenkaakjes veel interessanter dan mammoetbotten’

Van links naar rechts: Het bijwerken van naden in een uit zes laagjes messing gebouwd venster (1:80) • De reconstructie van het originele metselwerk met kleurpotlood (1:80) • Een uit messing gereconstrueerde sierlantaarn met Led-verlichting (1:87)

